

Veteranul de război Mr.(rtr) Ioan Loghin, înmormântat în data de 14 martie la Fărău, județul Alba cu onoruri militare

Veteranul de război Ioan Loghin, din Fărău, județul Alba, cunoscut ca eroul care avea corpul plin de schije, a părăsit această lume, marți, 12 martie 2024, la vârsta de aproape 103 ani.

Cel mai în vârstă veteran de război din județul Alba, maior (rtg) Ioan Loghin (102 ani), din Fărău, a fost condus pe ultimul drum de familia îndoliată, consăteni, autorități locale și județene, într-o ceremonie impresionantă religios-militară. Din partea Filialei Alba a ANCMRR au participat col.(rtr) Panduru Nicolae, președintele filialei și col.(rtr) Neamțu Ovidiu, primvicepreședinte, ocazie cu care au depus și o coroană cu flori. De asemenea, pentru jertfa sa de arme, depusă pentru țară, în cel de al Doilea Război Mondial, Armata Română i-a fost alături, un pluton de militari, cu Gardă de Onoare, din cadrul Batalionului 136 Geniu "Apulum" acordându-i ultimul onor. În liniștea apăsătoare a satului, militarii au tras trei salve de foc în memoria și cinstea acestui erou al satului și al țării întregi și au înmânat tricolorul românesc familiei.

Povestea de viață a bravului erou a fost una impresionantă, brăzdată de foarte multe încercări. În ultimii ani ai vieții sale și-a pierdut vederea, iar în urma implicării unui cunoscut medic albaiulian, și-a recăpătat-o chiar anul trecut. Experiența sa de război poate fi oricând un scenariu de film. A fost încorporat în 1942, la Batalionul 5 Vânători de Munte „Avram Iancu” Abrud, în plutonul 3. Pe front a fost dus în vara lui 1942. A ajuns în Crimeea, iar de acolo în Taman și Abinskaia, în Cecenia de azi. În urma unui atac al partizanilor ruși, a fost grav rănit la picioare, în Crimeea. A fost abandonat de camarazii săi în groapa în care se refugiaseră și unde au fost atacați ulterior. Povestea el că era o zi călduroasă, nefiind nimeni în jurul său și îi era foarte sete. Picioarele ciuruite erau întoarse invers, în spate, cu tot cu bocanci. A stat acolo inert până spre seară. De sete și având dureri insuportabile, simțea cum i se usucă trupul și că moare. Armata aduna noaptea în niște camioane morții și, eventual, și răniții. Așa au dat de el, mai mult mort decât viu. A fost pus deasupra morților. În noaptea aceea, a fost operat într-un spital improvizat, fiind anesteziat cu morfină. Recuperarea a durat vreo cinci luni, în spitale din Crimeea, Corabia și Caracal, în funcție de cum rușii se apropiau. A îndurat chinuri inimaginabile până s-a vindecat. Nu a crezut vreodată că va mai putea umbla. De fapt, se aștepta să-i fie amputate picioarele, mai ales că mult timp tratamentul nu avea efect. Acasă s-a întors cu greu, din cauza lipsei transporturilor, liniile de cale ferată fiind distruse de armata germană. A ajuns în halta din Unirea, sus, urcat pe o locomotivă, nefiind vagoane disponibile, iar de acolo, pe jos, acasă la Fărău, unde îl asteptau frații mai mici, în număr de unsprezece, și mama, tatăl său decedând înainte de război, la vârsta de 50 de ani.

S-a căsătorit cu femeia lui, alături de care a trait din 1946, până anul trecut, în 2023, când a decedat, iar împreună au avut o familie numeroasă, cu zece copii. A lucrat toată viața la oi, iar din munca câmpului și-a făcut o gospodărie frumoasă, în care și-a crescut copiii. Rănile din război nu i-au cauzat probleme de sănătate în viață, pentru că, povestea el, a ajuns să se obișnuiască cu ele. Schijele rămase în corp au devenit parte din viața lui.

A fost un om mic de statura dar cu un suflet mare și nobil. Toți cei care l-au cunoscut îi mulțumesc din suflet pentru lecțiile de viață oferite cu atâta drag. Brav veteran ai parcurs gama întreagă a trăirilor omenești, de la entuziasm la dezamăgire și de la decepție la speranță și ai supraviețuit tuturor încercărilor. Ai dovedit demnitate, onestitate și un ardent

patriotism, de-a lungul întregii tale vieți, bătrâne ostaș al Țării! (...) Ție brav veteran, supraviețuitor al războiului, ți se cuvin respectul și recunoștința întregii națiuni române! ”

Plecarea sa dintre noi spre oastea Cerească, la întâlnirea cu Tatăl Ceresc și camarazii săi constituie o mare pierdere, dar suntem încredințați că acolo în cer își va lua dreapta răsplată de la bunul Dumnezeu și va fi alături de camarazii veterani care au trecut la cele veșnice.

Fie ca memoria sa să fie mereu vie în sufletele tuturor celor care l-au cunoscut, prețuit și iubit. In semn de respect față de veteranul nostru, acesta a fost învelit cu drapelul național, drapel pe care l-a iubit și respectat din tot sufletul său toată viața dar și cu onoruri militare asigurate de militari ai garnizoanei Alba Iulia, B136 Ge., „Apulum”

Ne împăcăm cu gândul că Dumnezeu a dorit alături un ostaș bun și credincios și pentru că cei aproape 103 ani au fost prea puțini pentru a returna toate darurile pe care le-a primit la venirea sa pe lume, știm că ce a rămas nedăruit, îi va folosi în împărăția cerurilor.

Dumnezeu să îl odihnească în pace!

